

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.6.2018r.
COM(2018) 484 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY

zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Rady

1. KONTEKST

Zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej („dyrektywa VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. Ponieważ procedura ta przewiduje odstępstwa od zasad ogólnych VAT, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odstępstwa te powinny być proporcjonalne i mieć ograniczony zakres.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 19 lipca 2016 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT, w ramach którego państwo to mogłoby stosować mechanizm odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i usług dla konsorcjów przez ich członków. Ponieważ informacje przekazane przez Włochy były niewystarczające do rozpatrzenia wniosku Komisja przesłała Włochom szereg pism z prośbą o dodatkowe wyjaśnienia; między Komisją a Włochami miało też miejsce kilka ustnych wymian informacji dotyczących wniosku. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 28 marca 2018 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. W piśmie z dnia 3 kwietnia 2018 r. Komisja zawiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Zgodnie z ogólną zasadą na mocy art. 193 dyrektywy VAT osobą zobowiązaną do zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych jest podatnik dokonujący dostawy towarów. Celem odstępstwa, o które wystąpiły Włochy, jest przeniesienie tego obowiązku na podatników (w niniejszej sprawie na konsorcja), dla których przeznaczona jest dostawa dokonywana przez członków konsorcjów (tzw. mechanizm odwrotnego obciążenia). Odstępstwo, którego dotyczy wniosek Włoch, ma na celu walkę z uchylaniem się od opodatkowania.

2. ODWROTNE OBCIĄŻENIE

Osobą zobowiązaną do zapłaty VAT zgodnie z art. 193 dyrektywy VAT jest podatnik dokonujący podlegających opodatkowaniu dostawy towarów lub usług. Celem mechanizmu odwrotnego obciążenia jest przeniesienie tego obowiązku na podatnika będącego odbiorcą dostaw.

Wyznaczając osobę, na rzecz której dostarczane są towary lub usługi, jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT, dostawca nie pobiera ani nie otrzymuje VAT od klienta. Dostawca nie może zatem zniknąć z kwotą VAT, nie odprowadzając jej do urzędu podatkowego. W związku z tym mechanizm odwrotnego obciążenia uznano za skuteczne tymczasowe narzędzie walki z oszustwami podatkowymi.

3. ODNOŚNY WNIOSEK

Włochy wystąpiły z wnioskiem o przyznanie im szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy VAT w zakresie stosowania mechanizmu

odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i usług dla konsorcjów¹² przez ich członków.

W swoim wniosku Włochy twierdzą, że wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do dostaw towarów i usług między członkami konsorcjum a konsorcjami ograniczyłoby w sposób natychmiastowy uchylanie się od opodatkowania polegające na niedopełnieniu obowiązku złożenia deklaracji VAT lub braku zapłaty VAT na rzecz państwa przez członków konsorcjów. Mechanizm ten stanowiłby również środek odstraszający dla potencjalnych oszustów, a skuteczność kontroli skarbowej wzrosłaby ze względu na ograniczoną liczbę podmiotów, które miałyby zostać poddane kontroli.

4. STANOWISKO KOMISJI

Otrzymując wniosek na podstawie art. 395, Komisja ocenia, czy spełnione są podstawowe warunki udzielenia upoważnienia, a mianowicie czy proponowany środek szczególnie upraszcza procedury dla podatników lub dla administracji podatkowej lub czy pozwala zapobiec niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania czy unikania opodatkowania. W tym kontekście Komisja zawsze przyjmowała restrykcyjne, ostrożne podejście, dopilnowując, by odstępstwa nie podważały funkcjonowania ogólnego systemu VAT, by ich zakres był ograniczony oraz by były one konieczne i proporcjonalne.

Jakiegokolwiek odstępstwo od systemu płatności częściowych nie może być niczym więcej niż środkiem ostatecznym i nadzwyczajnym i musi oferować gwarancje co do konieczności i nadzwyczajnego charakteru przyznanego odstępstwa.

Pomimo wielu próśb Komisji, ani charakter, ani zakres ewentualnych oszustw, do których dochodzi w stosunkach między konsorcjami a ich członkami nie zostały wykazane przez Włochy.

Nie jest dla Komisji zrozumiałe, w jaki sposób może dochodzić do oszustw związanych z VAT w stosunkach między konsorcjami a ich członkami, jako że konsorcja mają działać w imieniu swoich członków. Ponadto, biorąc pod uwagę te szczególne stosunki, Włochy powinny być w stanie przeciwdziałać oszustwom za pomocą odpowiednich środków kontroli. W każdym przypadku Komisja może udzielić Włochom niezbędnej pomocy w celu zaradzenia problemowi oszustw związanych z VAT

W związku z tym, jako że Włochy nie wykazały, iż środek stanowiący odstępstwo jest niezbędny do zwalczania oszustw podatkowych lub uproszczenia procedury dla podatników lub administracji podatkowej, zgodnie z wymogiem określonym w art. 395 dyrektywy VAT wniosek nie spełnia warunków określonych w tym artykule.

¹

Konsorcjum stałe jest wspólną organizacją składającą się z pewnej liczby podmiotów, utworzoną w celu regulowania lub prowadzenia konkretnego etapu działalności w imieniu poszczególnych firm.

5. PODSUMOWANIE

Na podstawie wyżej wymienionych elementów Komisja jest przeciwna wnioskowi złożonemu przez Włochy.